

Femte roten, tomt 64

Kvarteret Kronobageriet

Artonde roten 1637–57v

Norra Hamngatan 22

Nionde roten 1657h–70

Östra Hamnen–Drottningporten

Nicolaus (Wulfsson 1638) Haak

1637–39, 1641: 3 mtl, 1640: 2 mtl

Niclas Haak var enl borgarlängden 1639 handelsman

Jämför *myntmästare Mikael Hack*. Nicolaus Hack själv omtalas i rote 20 1644–49 och hans hustru nämnes där 1642–43 (se Henrik Sinklar 9.12 1642) och i rote 25 1650–51. Hon kallas änka 1655 och i rote 13 1656.

I kämnärsrätten den 5.7.1650 fordrade *skeppsmajoren Daniel Jönsson* igen två skjortor av sal Niclas Hacks änka. Svarandinnans dotter förklarade att skjortorna bortstulits nattetid tillsammans med några hennes egna linkläder (två halsdukar, två huvuddukar och ett ärmkläde).

Lars hattmakare 1642

Simon Simonsson

1644–45, 1649: 3 mtl, 1646–48: 2 mtl

Nils Danielsson

1653–54: 3 mtl, 1655: 4 mtl, 1656: 8.16, 1657v: 4.16 (IX), 1657h: 4.16, 1658: 12, 1659–61: 4½, 1662–63: 2½, 1665–70, 1670 (ej bebyggd), 1673, därefter änkan 1½ tomt (före 1676 1 tomt) *Vid Gamle Port*

Möjligen hade Nils Danielssons fastighet tidigare varit en del av en större enhet tillhörande hans svåger *Bartel Larsson* (död före 1645, änkan *Ingeborg Danielsdotter omgift pres. Hans Spalding*). Den 28 maj 166??? begärde pres. Hans Spalding, att i magistratens protokoll skulle intagas ett brev, daterat den 25 i samma månad och undertecknat förutom av brevskrivaren *Daniel Bartels* också av Nils Danielsson:

”Jag undertecknat (Daniel Bartells) bekänner och härmed vitterligt gör för mig och mina arfwingar, att eftersom mitt moderne innestår hos min käre moderbroder och förmyndare Wäl-t Niels Danielsson och hans huus och gård hwad mehra efter upprättade kontraktets innehåld mellan min kiäre styffader Herr Pres. Hans Spalding och moderbroder Niels Danielsson giordt och slutit är....”

Daniel Bartels behövde sitt arv och på styvsonens trägna begäran hade pres. Spalding utbetalat hela hans moderne 800 rdr för vilket Nils Danielsson genom en obligation den 16.5.1657 hade pantsatt sin gård. Panten skulle nu gälla Hans Spalding.

Nils Danielsson var son till rådsförvanten *Daniel Nilsson* och hans hustru *Carin Olofsdotter* (se 5.44, kv. Alströmer) Modern hade som änka 10.5.1651 i arrende av staden erhållit kvarnanläggningarna vid Lilla Edet, det första året innefattande både mjöl- och sågkvarnar, därefter enbart fyra sågkvarnar. Den 18.12.1655 övertog Nils Danielsson arrendet efter modern. 1657 ödelades kvarnanläggningarna av danskarna men Nils Danielsson fortsatte som arrendator av dem under sin livstid och efterträddes av sin änka, som i sin tur hade svågern Hans Spalding och *Hans von Gerdes* som efterföljare.

David Fellingner vände sig i underrätten den 14.6.1654 mot *Nils Danielsson*, vilken efter *Clara Gerhard von Mombuers* i *Amsterdam* assignation var skyldig 541,15 floriner. Vidare en summa till floriner 495 tillika med 3 års intresse att betala till *Niclas Mostard* och *Niclas Fellingner* i *London*. För den första summan ville Nils Danielsson endast avlägga 444 floriner och på den andra allenast kapitalet med järn. Nils Danielsson begärde dock kvittens för hela summan såsom reda penningar, vilket *David Fellingner* inte kunde ge honom, eftersom han inte hade fullmakt därtill. Han begärde därför att till sin fulla betalning bli ersatt med penningar. Nils Danielssons utskickade, hans mor hustru *Karin Daniels dräng Håkan*, svarade, att Nils Danielsson hade utskleppat järn, som nu låg på Strömmen, vilkets värde belöpte till 28 rdr över kärandens fordran. Han begärde att bli kvitterad för ("i") sådant, som var levererat, varmed käranden hade låtit sig omsider nöja och avträdde

Vid kämnärsrätten den 6.8.1658 tvistade Nils Danielsson med *Johan Petreus* och fordrade betalning för master denne fått några år tidigare. *Hans Befritz*, *Hans Sinclair* och *Lars Torstensson Barck* intygade i Vänersborg den 10.10.1655, att *Johan Petreus* enligt avtal skulle byta dessa erhållna master mot sådana han hade liggande i Vänersborg.

Björn Nilsson, rådman i Karlstad, hade i Göteborg den 14.12.1654 slutit kontrakt med Nils Danielsson om en gård för 500 rdr plus sex års ränta till 8 procent. Vid magistraten i Göteborg anklagades *Björn Nilsson* den 26 maj och 9.6.1662 för att han trots stämning hade rest hem till Karlstad.

1665 råkade Nils Danielsson i tvist med sina medredare i skeppet *Elisabeth*. Nils Danielsson hävdade, att dessa förhalade skeppets fullbyggande och anförde, att han hade förskjutit 62 rdr till bildhuggeriet. Medredarna å sin sida sade, att det var omöjligt för dem att reda med Nils Danielsson, förrän han hade betalt sina kreditorer hamburgarna *Wolrich Schmiter*, *Johan Behrman* och *Carsten Müller*, som hade panträttighet i hans skeppspart. De hänvisade till en hovrättsdom av den 22.3.1665 av innehåll, att skeppet *Elisabeth* med dess redare icke skulle graveras med någon Nils Danielssons skuld (se magistratsprotokoll den 3.4.1665 och kämnärsprotokoll den 8 och 9.9.1665).

Den 8.11.1665 förordnade magistraten *Hans Bergesson*, *Henrik Johansson*, *Anders Tüchler* och *Mats Bergesson* att till *Carsten Müllers* i Hamburg betalning värdera en tredjedel i ett karduanberederi beläget vid Lilla Bommen (se 10.9–10) som tillhörde Nils Danielsson. De tillförordnade värderingsmännen klagade några dagar senare över att de hindrades i sin värdering av att husets tomt icke sträckte sig så långt in i kvarteret som de andra där bredvid liggande tomterna "utan är till en del intagen till *Mäster Sifwert Volckwarts* der hos liggande gård." Ägarna till karduanberederiet sade sig ha erhållit tomten till skänks av magistraten. *Mäster Sifwert Volckwart*, som hade fått sin gård som skuldbetalning, visade upp sitt fastebrev i rätten och sade sig ha påtalat saken för *Ulrich Stenkampf*, en av ägarna till karduanberederiet.

Nils Danielsson klagade 1666 (29 jan, 17 maj och 5 okt.) över att inte samtliga medintressenter i en "heringsbyssa" i enlighet med magistratens förordning hade betalt sina andelar utan ännu hade han sammanlagt 1740 rdr att fordra i kapital och ränta för 14 år. Själv hade han inte anmodat någon att reda i ifrågavarande heringsbyssa utan hela magistraten hade främjat verket. *Israel Norfelt* begärde, att *Nils Danielsson* skulle specificera, varuti de 1.400 gulden i utgifter bestod som hans broder *sal Olof Pluymon* utgivit på heringsbyssan. Enligt Nils Danielsson var den saken för länge sedan förlikad med hjälp av gode män. – Särskilt krävdes *mäster Jonas Torinius* på sin andel.

Den 4.1.1667 meddelade Carsten Müller från Hamburg, att hans debitor Nils Danielsson hade begivit sig ur sin arrest bort ur staden, innan han till fullo hade betalt sin skuld. Nils Danielssons fullmäktige kände inte till någon arrest. Nils Danielsson hade vid sin avresa sagt till *Cornelius Brun* att förnöja Carsten Müller med Nils Danielssons här befintliga trävaror och licentsalt. Presidenten hade av hövlighet låtit stadsbudet och ej skulten säga till om arresten. – I sammanhanget talas den 17 januari om kostnaderna för trävirkets flottande från Gamla staden till Stigberget samt porttullen.

Den ekonomiska situationen blev alltmer prekär för Nils Danielsson.

En affärsman i Hamburg *Lucas Lütke* visade sig 1667 ha stora fordringar i Göteborg. Den 19.3.1667 framvisade burggreven *Israel Norfelt* i rätten en kopia av en räkning, som han sade att *Lucas Lütke* hade insinuerat i det kungliga kansliet i Stockholm, varuti både han (*Norfelt*) och *presidenten Gerhard Leioncrantz* hade av *Lütke* beskyllts som skulle de i november 1664 ha här och i Varberg arresterat hans utestående skulder, tagit dessa till sig genom exekution och handlat och umgåtts med dem till sin egen nytta såsom med deras egna medel. Detta skulle de ha gjort för att därmed hindra exekutionen på Kungl. Maj:ts dom. *Lucas Lütke* fordrade av

Niclas Danielsson Rdr 3204:-

Ulrik Stenkampf 1949:-

Johan Elers arvingar 1225.16

Hans Wulff 6555:-

Nils Assmundsson 142:-

Henrik Jöransson 250:-

Peder Svensson 250:-

Sven Bengtsson 130:-

S:a 13 705:16 rdr

Inför rätten uppträdde nu Nils Danielsson, *Hans Wulff*, *Christian Nötel* på *Johan Elers arvingars* vägnar, *Henrik Jöransson* på sina och *sal Sven Bengtssons* efterleverska hustru *Johanna Jöranssons* vägnar och gick ed på att burggreven *Norfelt* och *presidenten Leioncrantz* aldrig hade krävt ovanstående hos dem inestående skuldfordringar, ännu mindre sökt någon arrest eller exekution på dem utan endast betalning av *Hans Wulff* 600 rdr, som han lämnat på grund av sin caution för *Lucas Lütke*. *Christian Nötel* sade, att *Lucas Lütke* redan till en del hade fått betalt för sin fordran, vilken betalning *Lütkes* f.d. tjänare *Jörgen Voltzer* gick ed på att han anammat i trävaror. *Lucas Lütke* påstod, att *Norfelt* och *Leioncrantz* i betalning av *Peter Jürgensson* i Varberg? hade erhållit 1879 rdr.

Den 23.8.1667 uppträdde *Paul Albert Fabricius* i rätten på uppdrag av Lucas Lütke i Hamburg och lämnade presidenten Gerhard Leioncrants i betalning Nils Danielssons skuld på 1836 rdr. Samtidigt fordrade han dessutom av Nils Danielsson kapital och ränta sammanlagt 1930 rdr enligt en obligation den 8.2.1664. Nils Danielssons sal svärfader pres Hans Spalding hade en fordran på Lucas Lütke och Nils Danielsson hade därför till honom transporterat sin skuld till Lütke tillsammans med dennes pant Danielssons stenus. Tvisten skulle slitas av gode männen *Leonhard von Saveland, Johan von Minden* och *Volrath Tham* (se i övrigt rättens resolution den 8.12.1666).

Den 12.9.1667 fordrade *Gabriel Spalding* på sina och syskonens vägnar Lütkes pant nämligen Nils Danielssons stenus i vilket deras fader sal pres. Hans Spalding hade fått laga immission: sterbhuset hade en fordran på Lütke på 2250 rdr i kapital och ränta. Fabricius ville obehindrat få transportera Nils Danielssons hus till Välb. Israel Norfelt och pres. Gerhard Leioncrantz till betalning utan någon förment rätt pres. Hans Spaldings arvingar kunde ha. Den 15.11.1662 hade Lütke i brev presenterat presidenten Spalding som betalning en del i Nils Danielssons nybyggda skepp.

Nils Danielsson besvärade sig den 5.10.1667 över den höga ränta han måste betala till Lütke men fick förebråelser för detta av rätten. Därmed gick Nils Danielsson ut ur rådstugan, sade sig ännu ha sex mark kvar och slog hårt igen dörren, varför han återkallades. Rätten anklagade honom för sidovörnad: den hade bara gjort, vad den funnit rätt och försvarligt. Nils Danielsson sade sig icke ha avsett att vanhedra rätten utan ha förstått en appellation med de sex mark han nämnde. Då rätten förehöll honom att sex mark inte kunde uttydas som vädjepenningar som var fem daler, svarade han att han aktade fem daler lika mycket som sex mark och sex mark lika mycket som ett runstycke. Att han också lät dörren igen tyckte han hövligheten fordrade och förmodade, att ingen skulle förtänka honom det.

Samma dag ålades Nils Danielsson att betala Lütke de 3 100 rdr han var skyldig honom samtidigt som Hans Spaldings arvingar tilldelades Nils Danielssons stenus som betalning för de stora fordringar sterbhuset hade hos Lütke.

Elisabeth Spalding, Nils Danielssons änka, bosatte sig efter den stora branden vid Södra Hamnen väster om Västra Hamnen i Nils Danielssons föräldrahem 5.44. Vid arvsförflyttningen efter fadern hade hon tilldelats denna tomt 5.64, där Nils Danielssons och hennes gamla stenus hade stått. Det heter i magistratens protokoll den 13.3.1682:

”Denna dag befaltes stadsbodet Anders Svensson att gå till sal Nils Danielssons efterleverska hustru Elisabeth Spalding och henne tillsäga det hon nederriver den högste muren på hennes gamle steenhuus wed Nye Port på det han icke eliest må nederfara och skada göra.”

När tomtöreslängderna börjar 1696 befinnes Elisabeth Spalding ha återflyttat hit till familjens gamla tomt vid Drottningporten: hon svarar för 1½ tomt och står i längden placerad mellan Jürgen Fürster och Lars Jonsson (Häger). Nästa år står denna tomt skriven på *borgmästare Hans von Gerdes*, gift med *Elisabeth Spaldings syster*.

Handlanden Wilhelm Kinnaird

köpte för 2 400 d smt av borgmästare Hans von Gerdes hus och gård mellan Lars Jonsson Häger i öster och sal Jürgen Fürsten i väster och erhöll ett första uppbud den 3.10.1698. Wilhelm Kinnaird var son till *Alexander Kinnaird*, begr. 16.9.1688 och *Magdalena Kleinschmidt*, begr. 6.3.1698. (Se 9.32. Föräldrarna vigdes Chr 21.4.1650, varför Wilhelm Kinnaird bör vara född och döpt

efter 1650 men före församlingsdopbokens begynnelse 14.8.1655). En syster *Barbara* döptes 12.12.1667. Hon gifte sig 5.12.1693 med *Carl Matthias Vonner*, en annan *Anna* var gift 23.9.1688 med *Petter Using*.

Om släkten Kinnaird har Berg i "Samlingar till Göteborgs historia" en hel bilaga (nr 30, bil. sid. 79–80). Berg skriver där: "Namnet skrefs 1697 av Wilhelm K. Kinnaird, eljest Kinnärd, Kinnerdt o.s.v. Af denna adeliga släkt från Skottland var danske sjökaptanen Jacob Kinnaird (Kennerdt), hvars dotter med Elisabeth Wedderborn Johanna, född i Dundee 8.12 1609, död 9.9.1648, blef 26.12.gift med Hans Spalding. Jacob Kinnaird var 1638 stämpelmästare i Göteborg." Det var alltså tidiga förbindelser mellan släkterna Spalding och Kinnaird.

Släkten Kinnaird hade tidigare på 1630-talet bott i Kungälv, där välakt. Hans Spalding 1639 vid Kungälvs RR var fullmäktig för Jacob Kinnairts änka. Wilhelm Kinnaird var sedan den 9.12.1690 gift med sal. *Robert Clercks och hans avlidna hustru Ingrid Maulles dotter Elisabeth Clerck*. Hon var inte som det anges i hittills tryckta genealogier (t.ex. Wilhelm Bergs) född 1672, då i stället en äldre syster med samma namn föddes utan Wilhelm Kinnairds hustru döptes den 1.2.1674 tre veckor efter den äldre systemens begravning. W. K. satte efter vigseln omedelbart igång med att söka reda upp hustruns trassliga arvsaffärer. Om detta se Robert Clercks gård 3.32, kv. Stadsmäklaren.

Enligt en supplik till magistraten 19.2.1700 (EIIa:16) hade Wilhelm Kinnert råkat i tvist med snickareämbetet angående inredandet av sin gård. Han hade beskyllts för att anlita bönhasar. Han hade givit med sig och använde sig nu av Mäster *Gunne snickare*. Nu rörde tvisten det arbete, som redan före Gunnes anställande var betingat och betalt och som snickareämbetet ansåg sig kunna konfiskera och redan gjort den 15 febr. Wilhelm Kinnert talade i brevet om att i en stenmur "betarfwas gott och starkt träwerke, som i karmar och dörrar består. Elliest lærer också någre af dhenne Edle Magistratens Äldste kunna sig erindra, at då dhen store Branden dhenna staden öfvergick bewilliade Hans Kungl. Maj:t allernådigst at samtl. Borgerskapet, som då derwid togo skada, skulle hafwa fritt at betinga sig arbete af hwem, som wille och han bästa pris kunde få af. Nu är dhet och bekant, at dhenna långsamlige stände ödeplats då samma gång afbränd blef och alt sedan den tiden Cronan till afsaknad och staden till misspnydnat warit obebygd". Kinnert ville bli delaktig i denna beviljning.

Den 4.6.1708 skrev Wilhelm Kinnardt (EIIa:20), att ett stolrum i svenska kyrkan var vakant efter framlidne *inspektören Daniel Svensson*, som icke hade någon i Göteborg bosatt anhörig, som kunde inlösa stolrummet. Wilhelm Kinnardt hade tillhört församlingen några år och hade ej tidigare haft möjlighet att ansöka (eller utpeka) något visst stolrum. Den 22 samma månad erhöll Wilhelm K. det begärda stolrummet. Hans hustru Madame Elisabeth Clerck fick stolrum nästa år den 1.6.1709 efter Vällb. *jungfru Elisabeth Spalding*, som rest ifrån staden. Den 29.4.1709 skrev Wilhelm Kinnert, att han i två års tid hade hyrt ut rum till *överstelöjtnanten Leionsparre* utan att erhålla hyra. Nu behövde han rummen själv. Leionsparre borde flytta till påsk. Han lämnade attest av *Sven O. Hising* och *Johan Jacob Kitz* (EIIa:21)

Hustrun avled 1716 (begr. 25 april): i svenska kyrkans begravningsnotiser står (liksom fallet är med följande begravningar i familjen), att detta skedde i tyska kyrkan. Där hade Wilhelm Kinnaird vid okänt tillfälle inköpt graven 69 i korsgången, som tidigare ägts av *gästgivaren Adolf Tack*, begravd 28.5.1665. Där begravdes fyra av Wilhelm Kinnairds barn 1697–1700. (Se rådmän Torsten Gedda, Gravarna i och vid Kristine kyrka i Göteborg, Tidskrift för Göteborgs tjänstemän

1958). Stolrummet i svenska kyrkan ärvdes av dottern *jungfru Ingri Elisabeth*. Själv begravdes Wilhelm Kinnaird den 7.3.1736.

Den 5.4.1736 skrev Göteborgs magistrat till magistraten i Jönköping (Ba:41) angående inventeringen i W. Kinnerts sterbhus. ”*Petter Edenberg* var måg i huset” – Denne Petter Edenberg var handlande och rådman i Jönköping och gift 1718 med Wilhelm Kinnairds dotter *Magdalena* (döpt 3.6.1694, död efter 1740).

Skrivelse från Magistraten (i Jönköping?) till landshövdingen den 26.6.1749: ”Enligt S. T. höggunstiga skrivelse av den 13 hujus haver Magistraten låtit efterfråga om något fruntimmer vore här i staden av det namnet Kinnat och huruvida hon ville vidkännas den gamla adliga Kinnatska familjen tillhöriga graven i Fässbergs kyrka.

Och som sal rådmannen Edenbergs änka fru Magdalena Kinnat härstammar av samma familj, så har hon härav fått part, utlåtandes sig, att hennes syster är boende i Göteborg och gift med handelsman Dahlgren, som skall kunna giva närmare besked om denna grav: skolandes förbenämnda familj eljest hava sin grav i Tyska kyrkan i Göteborg men har hennes farfar under den staden i forna tiden övergångna branden flytt ut på landet. så kan hända, att han låtit även i Fässbergs kyrka, som varit domprostens i Göteborg prebendepastorat, låtit denna grav anläggas, varom hon tillskrivit sin svåger och syster att däröver behörigt besked i orten meddela, emedan hon därtill nu sig icke vidare yttra kan.” (Jönköpings Domboksregistratur 1749) – Per Eriksson meddelar, att handelsmannen och kyrkans föreståndare hr Petter (Persson?) Edenman avled 16.3.1739. Hans änka hustru Magdalena Wilhelmsdotter Kinnaird avled 6.6.1779.

Utom dottern Magdalena hade Wilhelm Kinnaird flera andra döttrar: ovannämnda Ingrid Elisabeth (döpt 19.9.1701, död 1745) gift med *kyrkoinsp. Greger Stobeaus*, *Anna Catharina* (född 1710, död 1788) gift 1) *handl. Jacob Dahlgren* 2) *majoren vid artilleriet Olof Giers*, och de ogifta döttrarna *jungfrurna Elisabeth* (begr. 27.1.1749) och *Johanna Maria* (begr. 26.7.1741), som efter faderns död övertog gården och i längderna kallas ”fattige”. (Se Berg I:2, 318). Magdalena Kinnerdt var änka, när hon den 18.6.1739 av magistraten begärde ny förmyndare för sin i Göteborg boende syster Johanna M Kinnerdt efter sin avlidne man Peter Edenberg.

Enligt tomtöreslängderna var det dottern *Anna Catharinas* man

handelsmannen Jacob Dahlgren,

som 1745 var ägare till gården. Han fick burskap i Göteborg som handlande den 3.5.1745 och begravdes enl domkyrkans begravningsanteckningar i tyska kyrkan 19.8.1755. Änkan Anna Catharina Dahlgren skrev i en inlaga till magistraten den 6.9.1755 och berättade om det mellan henne och hennes avlidne man Jacob Dahlgren uppgjorda äktenskapsförordet. I en ny skrivelse den 7 nov. s.å. omtalade hon att hennes avlidne man i maj samma år förordnats till förmyndare för *jaktlöjtnanten Johan Rybergs* äldste son *Peter Ryberg* men Jacob Dahlgren hade avlidit i augusti. Hon ville ha uppskov med bouppteckningen. (EIIb:82, resp. EIIb:83). Jacob Dahlgren var barnlös och efterlämnade enligt bouppteckning den 30.6.1758 15 000 d smt. därav 7.000 i hus och gård vid Stora Hamngatan.

Änkan Anna Catharina Kinnaird gifte om sig den 15.10.1762 med *majoren Olof Giers*. f. 31.12.1708 i Göteborgs Garnisonsförsamling, död 9.6.1782 å Gårda i Örgryte förs, samt begravd å Örgryte gamla kyrkogård. Om hans yrkesliv m.m.: se ”Släkten Giers” av Gustaf Asplund sid. 19–20. Det var hans tredje äktenskap (g.1/ någon gång mellan 1.3.1733 och 21.7.1735 med *Anna Greta Holst*, död 1752 (begr. 28 febr.) i Göteborg, dotter till *handelsborgmästare Aron Holst*

(död 14.3.1748) och *Maria von Seth* (född 4.6.1692, död 4.5.1777); 2/ 29.8.1753 i Örgryte förs. med *Anna Dahl*, född 27.10 1695, död 5.6.1761 på Gårda (gift 1/ med *handl. i Göteborg Anders Wass*, död 29.4.1748), sondotter till *Anders Jacobsson Dahl* i 5.39 och 5.44 och dotter till *Johan Andersson Dahl*, född 1653 i Tanum, död 12.6.1737 i Fjällbacka och *Maren Månsdotter*, född 1663 i Kville, död 28.3.1743 i Göteborg. Genom äktenskapet med Anna Dahl hade Olof Giers blivit ägare av Anders Wass gamla egendom Gårda (½ mantal) i Örgryte socken i Sävedals härad, som stannade i den Gierska släktens ägo till 1819.

Den 11.4.1780 köptes hus och gård 5.64 för 3 222 rdr specie av *handelsmannen Petter Wedberg*, som den 3 juli samma år första gången uppbjöd gården, vars grannar angavs vara handelsmannen herr Anders Philip Otterdahl på östra sidan och prosten Magnus Wallerius på västra sidan (huseköpspenning eller 30-penning 107 rdr, 19 skill specie).

Petter Wedberg hade fått burskap den 21.11.1777. Han avled 1.4.1791. Han efterlämnade 9381 rdr specie, därav detta hus och tomt nr 64, Stora Hamngatan, värt 2750 rdr samt halva sillsalteriet och trankokeriet i Långedrag, värderat till 366:32 rdr, varorna utgjordes av sill, tran, salt, spannmål m.m. Han var gift med *Anna Catharina Svensson*, död 20.9.1800, omgift med *handl Henrik Törner Planck*, död 20.9.1814 (bou 26.10.1814). Huset ärvdes emellertid (enligt Ingrid Wirsin i en artikel i GP 25.6.1984, som bygger på Kjellin & Bothén, Östra Nordstaden) av Petter Wedbergs dotter *Maria Elisabeth*. Hon var gift med en annan sillsalteri- och trankokeriätkare, dock mindre framgångsrik. Han måste sälja huset 1795 till

handelsman Sven Andersson Edin

Enligt Berg (I:1, 433), var denne född 1766 och avled ogift 1806 (se 5.28). Han fick burskap som handlare i Göteborg 21.6.1791. Utöver detta hus, värderat till 4 500 rdr banco, ägde han en bebyggd tomt vid Kronhusgatan i åttonde roten, värderad till 333:16 rdr banko.

Eftersom Sven Andersson Edin var ogift kan inte den *Jonas Andersson Edin*, född 1775, som övertog gården, som Wirsin skriver, ha varit Sven Edins son utan bör ha varit hans bror. Han uppbjöd gården den 24.4.1809 och lät enligt Wirsin bygga ett nytt stenhus på tomten efter det som brann 1813 trots att en del av huset blev kvar efter branden, eftersom det var byggt av både sten och trä och därför inte blev så illa åtgånget. Kanske förbyggde han sig, ty han hängde sig 30.9.1818. Enligt Berg efterlämnade han utom 5.64 också bakgården nummer 10 i sjätte roten vid Köpmangatan (tillsammans värda 10 666:32 rdr banko). Dessutom ägde han obebyggda tomten nr 3 i nionde roten eller "Prins Oskars scholae kvarter" (66:32 rdr).

Hans hustru *Brita Andersson Skog*, född 1774, efterlevde: Hon hade förut varit gift med *handl. Jacob Carling*, död 21.2.1805. För att återgå till Wirsin's skildring i GP, så ägde änkans arvingar ännu 1905 de förenade fastigheterna i femte och sjätte rotarna i kvarteret Kronobageriet. "Då köptes huset av *köpman Herman Kuntze*, som flyttade dit sin firma. Det första han gjorde var att restaurera huset efter ritningar av *arkitekt O Dymling*. Då förenades också gårdsflyglarna genom ett fyravånings stenhus på bakgården."

Nästa ägare var *godsägare Erik Fagrell* från Breared och han öppnade ett pensionat i huset. Där var också affärslokaler. Från den tiden var huset tämligen oförändrat, då det sommaren 1984 revs för att ge plats för ett försäkringshus med Ansvar som byggherre.